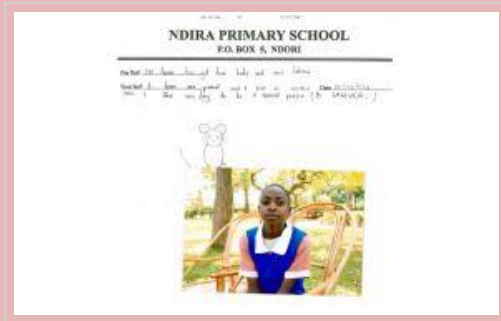

MAMA AFRIKA

PREDAVANJE MAMA AFRIKA Z GOSTJO go. Annah Caroline Anam, ravnateljico, humanitarno delavko, skrbnico mnogih sirot IZ OŠ UHANGA V KENJI

Predavanje je potekalo na naši šoli dne 3. 6. 2016 v okviru Društva za boljši svet.

Učenci 7. b so zapisali:

Življenje v Afriki je težko. Učenci hodijo v šolo po blatu; v šoli sedijo tesno skupaj. Jedo zelo malo, na njih preži kar nekaj nevarnosti – v blatu, po katerem hodijo, živijo črvi, ki jim razžirajo noge.

Hiše so večinoma zgrajene iz blata in so prekrite z bambusom. Po pitno vodo hodijo ljudje po več kilometrov. Zelo redke so hiše iz betona. Kljub vsemu temu pa so ljudje zelo nasmejani, so veseli, pojejo in se zabavajo. Vedno držijo skupaj.

V primerjavi z njimi smo mi veliki bogataši, a po srcu veliki reveži. Glede nasmeha, zaupanja, veselja so nam lahko velik zgled, saj cenijo prav vse, kar imajo.

TJAŠA VINDIŠ

Predavanje je bilo zelo zanimivo, saj smo izvedeli veliko nam neznanih informacij o tem, kakšno je življenje v Afriki. Tam živijo drugačno življenje od nas. Večinoma so revni, redki živijo v betonskih hišah. Nekatere imajo streho iz »pleha«. V šoli nimajo kuhinje in mnogi učenci imajo pouk na prostem pod drevesi.

Večinoma hodijo bos. Za vodo obstaja le ena pipa v vasi. Kuhinje so sestavljene iz treh kamnov.

Otroci nosijo uniforme, so veliko bolj nasmejani kot mi in se radi zabavajo.

NIKA KOKOL

Življenje v Afriki se močno razlikuje od našega. V tej deželi je veliko bolezni, ki so neozdravljive. Veliko otrok so sirote brez staršev, srečujejo se s podhranjenostjo.

Naše življenje je v primerjavi z njihovim pravi prestiž. Domovi so skromni, prav tako šole. Mi imamo celo »pametne« table ...

V osnovno šolo Uhanga hodijo otroci bos po blatu, v katerem so majhni črvički, ki se jim zažirajo v noge. Po 6 – 7 učencev sedi v isti klopi. Pouk izvajajo tudi zunaj, pod drevesi.

Jaz si takšno življenje zelo težko predstavljam.

Član Društva za boljši svet nam je povedal nekaj zanimivih dogodivščin, ki so jih doživeli med potjo.

MONIKA PLAJNŠEK

Šola Uhanga šteje več kot 300 učencev in le 12 učiteljev. Otroci si morajo malico prinesiti od doma. Nosijo tudi uniforme različnih barv.

Čeprav se vse to zdi nam nemogoče, so otroci v Keniji srečni. To povedo z nasmehom.

TAMARA KACJAN

V Afriki se živi drugače, življenje je bolj preprosto kot naše. Smilijo se mi tamkajšnji otroci zaradi pomanjkanja hrane.

Ga. ravnateljica šole Uhanga nas je naučila šteti v njihovem jeziku.

Vsi otroci ne poznajo stolov in miz. Imajo le klopi, povezane v mizo iz deske.

Tudi ne poznajo pitne vode. Kuhajo kar zunaj.

V šolo hodijo otroci peš, saj nimajo prevoznih sredstev. Ob cestah so tržnice; otroci igrajo nogomet kar na cesti, ki ji rečejo avtocesta.

JANA KOKOL

V Afriki ne živijo razkošno kot mi, nimajo moderne tehnologije, a se vseeno zabavajo na svoj in zanimiv način.

Večina nas se šole ne veseli, pri njih je drugače. Ne veselijo se samo testov.

VID KOVAČIČ

Mesta so enaka kot pri nas, vasi pa zelo zaostajajo v razvoju.

Hiše imajo kamnite kuhinje, vse jedi kuhajo na odprtem ognju. Imajo skupno vodovodno pipo, ki se nahaja daleč od vasi.

Sam verjetno ne bi nikoli odšel v Afriko.

JAKOB PETEK

Gospa Annah nam je predstavila življenje v njihovi vasi. Tam je povsem drugače kot pri nas. Ljudje so temne polti in veliko je revnih. Šolstvo ni napredno.

Otroci so spretni, znajo se znajti v življenju.

Društvo za boljši svet jim pomaga v zdravstvu in pomaga jim urejati zadeve v šoli – mize in klopi ...

SIMON ŽNIDER

Nimajo sandalov, ki so zelo poceni.

Govorijo jezik, ki se imenuje svahili.

V enem razredu je celo po sto otrok. V učilnicah so tla iz peska, v katerem so črvi. Pouk imajo tudi v naravi.

Pri pouku jih motijo opice.

Tam je najnevarnejša žival bivol.

TADEJ KAMENŠEK

V šoli morajo učenci vedno nositi šolske uniforme različnih barv, saj s tem prikažejo, iz katere šole prihajajo, in prikrijejo razlike med revnimi in bogatimi.

Table so drugačne od naših. Njihova tabla je stena, obarvana črno.

V Afriki ljudje zelo radi tekajo in so v tem zelo dobri.

ZOJA TOPOLOVEC

Šola stoji na območju, kjer ni pitne vode, zato morajo do prvega studenca prehoditi kilometer in pol poti.

Otroci zelo radi pojejo in plešejo.

Kuhinje v šolah ni, zato si morajo učenci s seboj nositi hrano do petih popoldne. To je od 10 do 50 fižolčkov.

Imajo »junaka«, ki ima 84 žena in približno 310 otrok. Ravnateljica prihaja iz družine s štirimi očetovimi ženami.

Pri njih velja pravilo, da bolj je ženska debela, bogatejša in lepša je.

Revni si postavljajo hiše iz blata in lesa oz. iz materiala, ki ga najdejo v naravi. Bogatejši že imajo hiše iz cementa.

ROK METLIČAR FRIC

Med poslušanjem sem začela razmišljati, kako živimo mi.

Otroci v Keniji so pravi čudež. So zelo pogumni in nikoli ne obupajo. Take ljudi bi morali najbolj spoštovati. Tam je življenje obupno. Ljudje živijo v razpadajočih hišah, ker niso dobri zidarji.

Otroci ne znajo risati.

KAJA ŽIVKO

MAMA AFRIKA

Afrika zanimiva je celina.

Drugačna je, toplejša, fina.

V njej veliko ljudi živi.

Kljub slabim razmeram
vsakdo se rad smeji.

Šole drugačne so,
se od naših razlikujejo.

Sošolci se ne obrekujejo.

Tam veliko živali živi.

Pitona za vogalom
hitro najdeš ti.

Revščine veliko je,
denarja ni.

A so vsi prijatelji.

NIKO KORES

Tudi naša šola je pomagala s projektom BOTRSTVO, ko smo s šestinšestdesetimi evri na leto lahko šolali enega učenca. Več oddelčnih skupnosti je bilo vključenih v to akcijo in še bomo nadaljevali s pomočjo. Na fotografiji je deklica ene izmed sirot s skromno zahvalo.

Mentorica: Sonja Lenarčič